

آن روی سکه رژیم پهلوی در عروسی دوم شاه

۲۵ آذر ۱۳۹۴ ساعت ۱۷:۵۸

رمان «هزار و یک جشن» اثر محمد محمودی نورآبادی اشاره به جشن عروسی دوم محمدرضا پهلوی دارد که انتشارات شهرستان ادب آن را منتشر کرده است.

«اتفاقات از همان روز اول و به خاطر دعوت از من شروع شد؛ دعوتی که خیلی‌ها را عصبی کرد، مخصوصا کدخدا و ریش‌سفیدها را که به خواب هم نمی‌دیدند رعیت‌زاده‌ای را پیش از آنها دعوت کنند...» این ورودی رمانی است که محمد محمودی نورآبادی نوشته و انتشارات شهرستان ادب نیز راهی بازار کتاب کرده است. «هزار و یک جشن» عنوان این رمان است که نویسنده در آن به بهانه پرداختن به برشی از تاریخ معاصر پرده از ظلم و جور خان‌های وابسته به دربار پهلوی برداشته و به خواننده که آن روزها را ندیده نشان داده چگونه بر مردم مظلوم تحت عنوان رعیت ظلم می‌شده است.

عنوان کتاب اشاره به جشن‌هایی دارد که به مناسبت وصلت محمدرضا پهلوی با ثریا به عنوان همسر دوم در سراسر کشور برگزار شده بود. جشنی که در آن به نوعی سراسر مردم ایران شرکت کرده بودند و با شاه و ملکه خود شادمانی کردند.

اما این تنها یک روی سکه بود و سوی دیگر آن این بود که دربار پهلوی برای برگزار کردن این جشن به خان‌های مناطق مختلف مبلغ هنگفتی هدیه داده بوده تا با خرج کردن آن، تنور این جشن را گرم نگه دارند. در حالی که در همان دوران مردم مختلف در فقر و نداری می‌سوختند.

علاوه بر ارسال کمک‌های غیر مادی چون گندم، تخم‌مرغ و ... به پرداخت مبلغ ۴۰ هزار تومان (این مبلغ در سال ۱۳۲۹ مبلغ قابل توجهی به شمار می‌رفته است) به خان منطقه اشاره شده در شرایطی که مردم روستاهای منطقه نورآباد ممسنی برخی مدت‌ها بود نان گرم نخورده بودند و خواب خوردن نان گندم را می‌دیدند و با نانی که از میوه درخت بلوط درست می‌کردند روزگار می‌گذراندند. این رمان در نظر دارد که به گوشه‌ای از ظلم وابستگان پایین‌دستی حکومت اشاره کند و ذهن خواننده را به راس هرم حکومت یعنی دربار پهلوی و شاه پهلوی بکشاند.

راوی اصلی «هزار و یک جشن»، «نوروز» معلم روستا است که بیشتر اتفاقات را او روایت کرده اما به نظر می‌رسد او قهرمان کتاب نیست و «برات» دوست قدیمی او قهرمان رمان محمودی نورآبادی است. برات نماد فرد آزاده است که زیر بار ظلم و حرف زور

نمی‌رود در حالی که نوروز گاهی برای رسیدن به هدف خود حاضر می‌شود، دست قاتل پدر خود را نیز ببوسد.

شخصیت‌پردازی‌های این رمان باور پذیر بوده و خواننده احساس بیگانگی با آنها نمی‌کند. نویسنده با استفاده از یک زبان ساده و روان قصه خود را روایت کرده و در یک زمان خطی داستان خود را پیش برده است. «هزار و یک جشن» یک اثر در دایره ادبیات عشایری نیز به حساب می‌آید و نویسنده از آنجا که نسبت به رسومات محلی اطلاعات دارد به خوبی توانسته مکان داستانش را پیش چشم خواننده به تصویر بکشد.

نوروز، راوی و شخصیت اصلی داستان یک شخصیت فاقد اراده است و این به خوبی در قصه نشسته و خواننده این نکته را در جای جای کتاب حس می‌کند و با آن ارتباط برقرار می‌کند. او که دل‌باخته دختر خان «چشمه سیبی» است در شرایطی که برادرش در رودخانه مفقود شده اما فکرش پی «زیبا» است. حتی وقتی تصمیم به قتل مصطفی‌قلی خان می‌گیرد و آن را با برات در میان می‌گذارد در میانه راه پشیمان می‌شود ولی جرات بازگو کردن پشیمانی خود را ندارد و برات در کشتن خان «چشمه سیبی» مصمم است.

در مجموع رمان «هزار و یک جشن» اثر محمد محمودی نورآبادی که از سوی انتشارات شهرستان ادب منتشر شده یک اثر خواندنی و روان است که خواننده را خسته نمی‌کند و مخاطب برای رسیدن به پایان قصه مشتاق است. این رمان ۱۹۶ صفحه‌ای با قیمت ۹ هزار تومان منتشر شده است.

منبع: فارس

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۲۱۷۰۱/شاه-دوم-عروسی-پهلوی-رژیم-سکه-روی>